

Előfizetési árak:
 Éves: évre . . . 10 ft — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 havá az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felvilágosítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-aj szám
 I. EMLEKLET
 (havá a lap mellékletét illető minden hányomány intézendő.)
 Kéziratok vissza nem adandók!
 Németország
 a kiadóhivatalban vételeknek

Bizalom az ősi erényben.

Pécs, 1895. november 7.

Vannak státusférjak, kik tehetségüknek, vannak, kik a vakszerencsének, de vannak olyanok is, a kik egy vagy más erényüknek vagy hibájuknak köszönhetik politikai karrierjüket.

Bánffy báró ez utóbbiak közé tartozik: őt erdélyi főispán korában kimutatott jeles tulajdonságai predestinálták a legfényesebb pályafutásra. Persze ezek a jeles tulajdonságok, a basáskodó erőszak, a másokat törvényes jogaikból kiforgató furfang, még pedig nem is a diplomaták finom fogásai, hanem a legdurvább cigányfurfang, más államokban, hol az alkotmányos szabadság nem hazug frázis, legfőleg egy rendőrbiztosnál lennének erényül betudva, de nálunk, a hol az alkotmányos komédia csak arra való, hogy egy csomó strébernek kapaszkodó létrául s egy még nagyobb csomó üzérszellemnek fejős tehén gyanánt szolgáljon, az erőszak és a furfang voltak azok az erények, melyek Bánffy az ország első méltóságába emelték.

Emlékeztünk még rá, hogy a kormánypárt a legutóbbi választások után, a közvélemény mesterséges meghamisítása révén elért óriási többsége dacára is, mily közel állott a végfelozláshoz. Magában a pártban minden egyes hatalmas ember mögött egy uszályhordozókból alakult külön klikk állott, melyek a kulisszák mögött egymás ellen agyarkodtak; a kormány népszerűsége az országban a fagypontra is alól szállt s a kormány támadására egyesült ellenzék működése általános helyeslésre talált.

Ily viszonyok közt félt volt, hogy ha az ellenzék a parlamentben folytathatni fogja alkotmányos jogai szabad gyakorlatát, csakhamar be fogna következni a „szabadelvű párt“ cég alatt alakult érdekszövetség csődje. Beszéltek tehát elejénte a házszabályok szigorításáról, hogy így a házszabályokkal, a melyek minden más parlamentben éppen a kisebbség jogainak megvédésére szolgálnak, béníthassák meg nálunk az ellenzék működését; de ekkor felfedezték Bánffy bárót s a házszabályok revíziója helyett megválasztották őt a ház elnökévé.

Mire való is lett volna a házszabályok átalkítása, mikor a legszigorubb házszabályok sem biztosíthaták igazságos kezelés mellett az ellenzék tökéletes sakkban tartását annyira, mint egy basáskodó elnök részrehajló erőszakoskodása és durva furfangossága.

Ez jobban meg is felelt a „szabadelvű“ párt izlésének, mint a tanácskozási rend törvényes szigorítása, a mi esetleg őket is feszélyezhette volna néha napján — s megválasztották Bánffy házelnöknek, vagy mint akkor maguk a kormánypártiak dicsekedtek vele, — mumusnak.

És a mumus jól működött; kompromitálta ugyan a magyar parlamentet a művelt világ előtt, mely látta, hogy nálunk a parlament tanácskozáseit a pártok felett álló elnök helyett a kormány zsoldjában álló durva konstábler vezeti, de ez a kormánypárt lelkiismeretét nem bántotta: hisz azért ültette a konstáblert az elnöki székbe, mert bizott a főispán korában kimutatott ősi erényeiben.

Jöttek aztán viharos napok a szabadelvű párt; nem az ellenzéki oldalról, hanem felülről fujt az a veszedelmes szél, a mely elsöpréssel fenyegette a közkereseti társaságot. Itt csak egy segíthetett: az erőszakot és a furfangot tenni meg vezetőnek, szerencse, hogy ezeknek az erényeknek megtestestítője, Bánffy báró a nemzeti gyász napjaiban produkált kolozsvári futásával az udvarnál is nagy érdemeket szerzett; könnyű volt őt tehát kormánypárt elnöknek beprotégálni.

Meglett tehát a konstábler miniszterelnöknek, mert a kormánypárt bizott ősi erényeiben, hogy erőszakoskodásaival, furfangosságával össze fogja tartani a pártot s távol tart tőle minden idegen elemet, mert jól tudja, hogy más elemek, mint a kipróbált mameluk-had, nem tűrné meg őt a vezéri székben.

Itt is megfelelt a várakozásnak; produkált egy pár választást mutatóba, a melyektől megborsódzott a háta még azoknak is, a kiknek javára dolgozott; a választói lajstromok összeállításánál az eddigieket is fölülmúló hallatlan önkény uralkodott, az ellenzéki polgárok ezrei lettek megfosztva politikai jogaiktól, hogy a kormánypárt uralma s az ellenzék megsemmisítése biztosítva legyen: mind-

ezek tetszetős dolgok a „szabadelvű“ táborban s mivel eddig nem csalatkostak, vakon előlegezik továbbra is a bizalmat a kitünő kormányelnöknek, a ki csufot úz a parlamentből s még az őt támogató képviselőknek is szegyenpirt kerget az arcába.

De hát mit is törődik a fasékpárt a parlament befolyásával a kormányzatra, azt szívesen elnézik, ha a kormány orránál fogva vezető is a képviselőházat, csak maradjon meg az ő befolyásuk a kulisszák mögött. Avagy ha csak a legcsekélyebb érzékük is van a parlament méltósága iránt, lehetséges lett volna-e, hogy a zágrábi zászlócsértés ügyében adandó kormányelnöki válasz előzetes ismertetését elengedjék, hanem „blindre“ köteleznék magukat a mellett helyt állni s ezzel szentesíteni azt az abszurd kijelentést, hogy a nemzet lobogója nem egyéb, három szinből összefércelt vászon-darabnál.

A kulisszák mögött lejátszódik egy miniszterválság, s a mikor ennek okai- és lefolyásáról a parlamentben felvilágosítást kérnek és a demisszionált miniszter készen is nyilatkozik a kívánt felvilágosítás megadására: a bizalomtelt kormánypárt beléfojtja a szót; ők nem akarnak tudni semmit a magasabb hatalmak intrikáiról, hisz ugyis mindig annak van igaza, a ki a hatalomban marad.

Igy csinálnak a parlamentből pusztá szavazógépet, a melynek egyéb feladata nincs, mint „ament“ mondani a kormány minden cselekedetére. Hogy az ilyen testület iránt nincs meg a kormányban a kellő tisztelet és becsülés, az természetes s e részben mi is osztozunk a kormány nézetében; az ilyen parlament csak parazita a nemzet testén: de él bennünk a meggyőződés, hogy eljő majdan az idő, a mikor a nemzet felocsudik tetszhalálhoz hasonló mostani kábultságából s lerázza magáról a véreből táplálkozó parazitahadát.

* **Lueger nincs megerősítve.** A király Badeni miniszterelnök előterjesztése ellenére megtagadta Luegertől a megerősítést és pedig arra való tekintetből, hogy Lueger megválasztása Magyarországon nagy lehangoltságot keltett. Bécare néve a királyi elhatározás tiszta helyesletet teremtett. Az antiszemitaik, kik mindig kérkedtek hasafiaságukkal

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A feleség barátnője.

— Párisi életkép kilenc jelenetben. —
 Charles Diguét után francziából.

SZEMÉLYEK:

Verlaine Ede, 45 éves.
 Verlaine Mari asszony 23 éves, csinos szőke nő.
 Vabontrain, házibaráta, 30 éves.
 Lacaussade Cécile. 28 éves, szép barna nő,
 Verlaine Mari barátnője.
 X. asszony.
 Z. asszony.

Első jelenet.

(Történik Z. asszony szalonjában. — Z. asszony. X. asszony.)

Z. asszony. (Pillanatnyi csend után.) — Ah épen jókor, ott megy a csinos Verlaine asszony! Imádásra méltó! Egy rózsabimbó a mousselineárban. Ez az asszonyka megenni való. S még csak egy árva szóval sem törhetünk fölötté pálcát . . . mert nem beszélnek felőle semmit, nemde?

X. asszony. — Már majdnem hat éve, hogy férjhez ment; én esküvője után két hónappal ismerkedtem meg vele. A legcsekélyebb gyanum sem volt. Ott van minden ünnepeken; kémkednek körülötte. — Semmi, épen semmi; a templomba szorgalmasan eljár.

Z. asszony. — Azt tudom; de teljesíti-e kötelességeit? . . . Különbség van ám ebben, szépem; mi valamennyien járunk misére.

X. asszony. — Van gyóntatótyja és áldozni is szokott.

Z. asszony. — Milyen boldog ember lehet az a férj. Pedig azt mondják, hogy ő . . .

X. asszony. — Kedves szépem, ez mindenhol így van. A mi férjeink erénye valójában ellentéte a mienknek. Minél jobban viseljük magunkat mi, annál rosszabb példát adnak nekünk ők. (Élénken.) — Valóban mindent megtesznek, csak hogy megterheljék lelkiismeretüket.

Z. asszony. — Nem mulasztana el egyetlen premiéret. Alig hihető. Mindig elragadó öltözetben jár, az imádók egész köre rajongja körül, elboldonditva az ifjakat, az öregeket nem is számítva . . . Nincs tán unokaöccse?

X. asszony. — Épen nincs!

Z. asszony. — Tán Verlaine ur kebelbarátja? Ilyesmi már megessett és megessik még mindig . . .

X. asszony. — Ön gonosz! Nos tehát, Marinak nincs kedvese; az emberek minden követ megmozgatnak, hogy fölfüzdözzék a boldog halandót. S vere bekre pazarolták lóporukat. Majd tovább mentek: szerezni akartak neki egyet; az asszonyok, főleg a fiatalok, sokat fáradoztak ez ügyben, de hiába. Azt meg kell engedni, édesem, hogy Mari az ő nagy, kék, elfátyolozott madonna szemével kétségbeesjt bennünket. Kebelbarátnője is csak egy van.

Z. asszony. — Lacaussade asszony! Vajjon ez beszélt-e önnek róla?

X. asszony. — Cécile igazi jóbarátnő; ő nem

mondana egy rossz szót az ő kedves Marijára; s igazán megvallva, azt hiszem, hogy nincs is semmi mondani valója.

Z. asszony. — Milyen nagy kincse van Verlaine-nek! Ilyet nem talál az ember minden nap. Hallatlan ez!

Második jelenet.

(Verlaine ur lakása. Öltözőszoba. Délutáni három óra. Verlaine ur öltözködve ebédre készít a városba.)

Verlaine ur. — Delphine! a feleségem mindent elzárt; még eszappanom sincs.

Delphine. — Tessék a kulcs!

Néma-jelenet.

Verlaine ur kinyitja a pipereasztal fiókját; semmi. A varróasztalkát; semmi. Végre a borítékban megtalálja a szappant rátéve egy papirdarabra, melyet a padlóra dob.

Hosszát az öltözködéshez. Fel-alá jártában a papirdarab cipője sarkához tapad, úgy, hogy magával viszi a papirt. Több isben letépi másik lába segítségével. Néhány lépést tesz, s a papir újból sarkához tapad. Lehajol és kesébe veszi a papirt, hogy eldobja.

Néhány sor van ráírva.

Gépiesen olvas:

„Imádot angyalom, holnap három órakor várlak. Ezer csók szeretetreméltó szádra!“

Verlaine urnak nincs többé kedve elhajtani a papirdarabot; gondosan összerakja s kutatni kezd a fiókban. Egy nagy papircsomót talált. Leveleket nejtéhez, ugyanaz az írás, ugyanaz a hang.

— Feleségem szeretőt tart! Ez nem lehet más, mint kebelbarátom. (El.)

és lojalitással, a legutóbbi időben azt jelentették ki, hogy küldelmüket nem a hivatalos Magyarország, hanem bizonyos szidó-jövevények ellen folytatták, érthetőnek az uralkodó elhatározásából. Valószínű, hogy a legközelebbi polgármester-választáson újból Luogert választja meg a község tanács; de a kormány erre az esetre el van határozva, hogy feloszlattja a község tanácsot.

Hírek.

Pécs, 1895. november hó 7.

— **(Felolvasás.)** Szombaton este fél kilenckor a pécsi kereskedő ifjusági kaszinóban Kovács István és Kondor Béla felolvasást tartanak, melyen a kaszinói tagok által bevezetett vendégek és családtagok is szívesen láttnak.

— **(Esti tanfolyam.)** A kereskedő ifjusági kaszinó kedvezményezésére a kaszinó helyiségében létesített kereskedelmi esti tanfolyam tegnapi este kezdését 85 résztvevő hallgatóval. A tanítást a kereskedelmi iskola tanárai végzik hetenkint 5 órában. Az előadások mindenkor este 8-kor kezdődnek és 10-ig tartanak.

— **(Az új kórház megtekintése.)** A Pécs városi új kórház, mely immár át van adva humanitárius rendeltetésének, oly nevezetességét képezi városunknak, hogy annak meglátogatására messze távolból is érdemes ideszarándokolni. Érthető tehát az az érdeklődés, a mely a város közönségének minden rétegében városunk eme büszkesége iránt mutatkozik, s mely abban az óhajban is nyilvánul, hogy a kórház a közönség által továbbra is megtekinthető legyen. A kórház előzőleg igazgatója ez általános óhajnak éleget teendő, elrendelte, hogy az új kórház eszentul minden csütörtökön a délutáni órákban a nagy közönség által megtekinthető legyen.

— **(Kamarai ülés.)** Mint már megírtuk, a pécsi kereskedelmi és iparkamara 1895. évi november 8-án (pénteken) d. u. 3 órakor a kamara saját házában rendes közlést tart, melynek tárgysorozata a következő: Elnöki előterjesztések. A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. 1. A kereskedelemügyi m. kir. minisztérium leirata a 20 frtig terjedő kereskedelmi perek bírói illetékessége tárgyában. 2. Ugyannak leirata az Ausztriával fennálló kereskedelmi és vámcsővéség tárgyában. 3. Ugyannak leirata Tevel községnek engedélyezendő országos vásár ügyében. 4. Ugyannak leirata Gyöngyös községnek engedélyezendő országos vásár ügyében. 5. Ugyannak leirata a kamarai illeték kivétele alapján szolgáló adó ügyében. 6. A kamara 1896-ik évi költségelirányzatának megállapítása. 7. A dohánytőzsat tartó kereskedők vasárnapi munkaszünetére ügyében teendő felterjesztés. 8. Az iparostanoncok tandíjmentességének ügye. 9. Az osztrák-magyar bank pécsi fiókintézetének beadványa váltóbírálok ajánlása iránt. 10. A soproni társ-kamara átirata az állami magvizsgáló állomások szaporítása ügyében. 11. A magyar cukorgyárosok egyesületének beadványa az egyesület erkölcsi támogatása iránt. 12. Hammer E. beadványa az osztrák magyar bank alapszabályainak módosítása iránt. 13. A baja-bátaszéki vasút kiépítése céljából alakult végrehajtó bizottság a baja-bátaszéki vasút összekötés ügyében. 14. A törvényhatósági ipartanács megalkotása. 15. Fabricky J. és érdektársai mohácsi

lakosok beadványa a pécs-mohácsi és mohács-pécsi éjjeli vonatok újlag leendő behozatala tárgyában. 16. Titkári jelentés a folyó évi december hó 8-án Budapesten tartandó fűszer-, gyarmatár- és detailkereskedők kongresszusáról.

— **(A kik borban utasnak.)** Kis Varga György tóttói gaszálkodó ma reggel assal a panasz-szal állított be a rendőrséghez, hogy az idei termésti borából eladott 15 hektolitert tegnapielőtt 3 pécsi borágnak s azok a bor árában váltót adtak neki. Behozta a váltót is magával, mert valami jó ismerőse felvilágosította, hogy azt a váltót nem hogy egy hónap múlva, a lejáratkor, de soha napján se váltják be azok az ágnak, mert nincs azoknak semmijök a rajtok levő ruhán kívül. A rendőrség felvette panaszáról a jegyzőkönyvet, s csakhamar megkerítette a fufangos ágnak egyikét, Braun Pált, egy öreg fíkus vén embert, a ki azonban nagysokára vallotta be, hogy társait Wagner Györgynek, Geldberger Bernátnak és Horváth Kókán Ignácnak hívják, illetve, hogy ezekkel együtt ment Tóttósbort vásárolni és Kis Varga Györgynél vettek is, s érte Wagner aláírásával ellátott 150 frtról szóló váltót adtak. A bort aztán behozták Pécsre, s a mit ök hektoliterenkint 14 frtjával vettek, eladták Weisz I. borkereskedőnek 11 frtjával s a vételáron megosztottak. A vizsgálat vezetését vívó Selényi rendőrbiztos csakhamar előállította a három jó madárt, s mert nyilvánvaló, hogy Kis Varga Györgyöt rá akarták szedni, család büntette alapján áttette ügyüket a kir. ügyészséghez.

— **(Jani és Juci.)** Jani kalaposinas kint egyik budaivárosi kalaposmesternél; Juci pesztra a kalaposmester üzletével szemközti emeletes házban lakó hivatalnokéknál. Tetszik tudni, hogy ez a szó: A pesztra 14 16 éves leányka, legfőbbnyire sváb falu szülötte, a ki bejön ide Pécsre és itt a nagy városban megtanulja az uras életet. Pesztra lesz; a mi se nem szolgáló, se nem dajka, se nem szobalány s nem is szakácsné, hanem — mindez együtt véve. Reggel szobalány; délelőtt szolgáló és nem egyszer, ha a naccságnak 11 órakor vizitálni jön kedve, még az ebédet is megfőzi a naccságnak ur számára; délután pedig elmegy a Scitovszky térre a kis babával, mint száraz dajka. Nos hát Juci is ilyen pesztra volt s csodák csodája, hogy ennyi rengeteg sok dolga dacára mégis volt ideje Janival megismerkedni és a szemrevaló gyerekekbe belebolondulni. Szerelmük ugyan plátói volt, s az ablakvizitéknei tovább nem terjedt, de mégis csaknem halálos veszedelmet hozott — Janira. Ugy történt a dolog, hogy a kik ma délben a Janiék utcáján hazafelé siettek, hát egyszerre csak éles sikolytást hallottak a hivatalnokék háza ablakából. És e pillanatban csörömpölve hullott le és tört szét a kövezeten egy óriási mosdótál, a mi ha az ablak alatt álló s Jucinak esőkokat dobáló Jani ifjú félre nem ugrik, épen feje keilős közepére zuhan s belapítja úgy, hogy bizonyára nem lesz szüksége pár hétig — kalapra. A szerencsés szerencsétlenség így azonban minden baleset nélkül ért véget, csak Jucinak siratja egyhavi bére a széttört mosdótálát.

— **(Fuss vagy fizess!)** Az éjjel Kazimir József alsó balokány utcai lakos, amint 11 óra felé haza tartott, elébe állt egy ismeretlen, marconaarcu ember s pénzt követelt tőle. Az utonálló megtermett, erős csavargó lehetett mert Kazimir, a ki szintén nem utolsó erő dolgában, nem mert vele szembeszálalni.

Egyet gondolva a bal kezével benyúlt kabátja zsebébe, mintha onnan pénzt akarná kivenni; de a jobbajával megragadta a siker biztos tudatában vigyázatlanná lett utonállót és félrelökte az utjából. Aztán pedig ill a berek, nádak erek, futott le az utcán, meg sem állva hazáig. Az így kijátszott támadó először káromkodva iramodott utána, de aztán, belátva, hogy jótalpu cipőben könnyebb futni, mint rongyos bocskorban, — félbehagyta az üldözést és eltűnt az éjszaka homályában — jobb geft után látni. Kazimir mikor haza ért, kihívta azonnal az utcára a lakókat és azokkal együtt keresésére indult az utonállónak, de azt már sehol sem találhatták fel. Ó rajta hát beteljesedett, hogy szegényen a futás, de hasznos; az ismeretlen utonállón pedig az, hogy ha a rablók mindenkor úgy használták volna fel a „fuss vagy fizess“ elvét, mint ő, akkor egy se került volna az — akasztófára!

— **(A magyar nyelv terjedése.)** A hűgyészi róm. katolikus iskolaszék legutóbb tartott ülésében elhatározta, hogy az iskola eddigi német-magyar tannyelvét tisztán magyarra változtatja. E határozat indítványozója Streicher Péter hűgyészi esperes plébános volt, ki már az ottani óvó- és leányiskolát is megmagyarosította, úgy, hogy azokban a tanulók, kik belépésük alkalmával nem tudtak magyarul, most már folyékonyan beszélnek hazánk nyelvén.

— **(Baka és szakácsné.)** A baka és szakácsné közt olyan viszony levén, mint az egyenlet kül és beltagja közt valamint, hogy az egyenlet nem szakácsné az, kinek baka-imádója nincsen s viszont nem méltó az a baka a gyiklesőjére, ki nem tud magának egy szakácsné szeretőt keríteni. Ezért tehát nyilvánvaló, hogy mily buskomorságba sülyedhetett az Ágoston-utca egyik házában szakácsnéja, kinek a bakájával szakítania volt muszáj. Viszont milyen hűtlen lehetett az a baka, ki nem tudta megbecsülni a gömbölyű Zsuzsánna szakácsnéét és két keze jóit főtjeit. Elég az hozzá, tegnap este történt az elválás. A nagyságos ur csodálkozott, hogy most mennyi hust adott az a mézszáros, hogy még vacsorára is izletes és jó adag falatok maradtak belőle; a naccsága nemkülönb. Persze egyik sem tudta, hogy ma este már nem vacsorára, hanem családi jelenetre várta Zsuzsánna az ő kedvesét. És a családi jelenet vége az lett, hogy a baka lehorgasztott fölve (és éhes gyomorral) hagyta ott a házat, Zsuzsánna pedig — felakasztotta magát a konyhában a legvastagabb köténymadzagára és a legnagyobb szögére. És bizonyosan ott fuladt volna meg, ha a kis pesztra észre nem veszi és hamarosan le nem vágja a kötélről a konyhakéssel. Nem történt más baja, csak egy kicsit bevágta a nyakát a madzag; de ez is elég volt arra, hogy megfogadja, mi szerint többet nem tart bakát szive választottjaként, hanem — honvédhuzárt!

— **(A dunaföldvári egyenlőségi kör)** e hónap 26-án saját berendezése céljaira, összes termeiben tancmulatságot rendez.

— **(Revolveres végrehajtók.)** Tolnavármegye Batta községében a válságos gazdasági viszonyok és a fillokszera pusztítása dacára teljes erővel indult meg az adóvégrehajtás, a nép elkeseredése e miatt oly nagy mérvet öltött, hogy a végrehajtók csakis revolverrel felfegyverkezve mernek a lakásokba behatolni.

Harmadik jelenet

(Vabontrain ur lakása. Aggregényi hálószoba.)

Vabontrain. — Jónapot drágám!

Verlaine. — Vége a barátságoknak. Ön hozzám járt, hogy elrabolja kincsemet. Ön arra használta bizalmamat, melylyel ön iránt viseltem, hogy meggyalázzon engem. Az én feleségem az ön szeretője! — Mi neg fogunk verekedni.

Vabontrain. — Elment az eszed?

Verlaine. — A tagadás nem használ; bizonyi tékaim vannak. (Megmutatja neki a levelet.)

Vabontrain. — Álmodom? Ez a fölfedezés megremít engem. Hogyan, Mari szeretőt tart! . . . Istenemre! ebben nem lehet többé kételkedni; de hogy megmutassam neked, hogy barátod vagyok és nem feleséged szeretője, mindent el fogok követni, hogy az imádót fölföldözsem. Add nekem ezt a levelet az ő írásával s én le fogom leplezni a tolvajt. Bizzál bennem. Aztán semmi lárma! (Kézét szorít barátjával.)

Verlaine. — (Távozás közben.) — S mégis megesküdném rá, hogy ő az!

Már hat óra van; az ebédre hát szépen lekéstem!

Negyedik jelenet

(Égszinkék selyemmel bevont boudoir. A sarkokban virágkosarak állnak. Nehéz csipkével tarkított selyemfüggönyök szeliden tompítják a rajtuk áteszürdő napfényt, Bronz- és márványszobrok. A levegőt kellemes, átható illat tölti el.)

Két nő ül a pamlagon. A barna gyönyörködve

nézi a szökét, ki egészen el van merülve édes ábrándozásában.

Lacussade Cécile. — Mily kedves vagy én aranyosom! Oh engedd, hogy így nézzelek. Te igazi ékkő vagy . . . Oh ismételd, hogy barátnőd vagyok! . . .

Verlaine Mari — Édes szívem, te kételkedhetél ebben?

Ötödik jelenet

(Hat hónappal később.)

(Estély Verlaine urnál. Verlaine asszony saját szerzeményű darabját játsza zongorán. Kiténik, hogy egy helyen a versből hiányzik egy szó, minek küvetkeztében az ütem csonka. Megkísérlik kijavítani. A szöke Verlaine Mari mögött áll barátnője Lacussade Cécile.)

Lacussade Cecile asszony. — Nekem eszembe jutott az a szó! Hozzanak egy írót . . . Verlaine ur tartsa a hátát!

(Leírja egy papírlapra a kijavított verssort.)

Vabontrain, ki Cécile vállain keresztül olvas halkán:

— Nekem is eszembe jutott a szó!

Mari újra leül a zongorához. Vabontrain Verlaine az ablakfülkébe vonsozolja.

— Ime, akivel a te feleséged levelez!

(Cécilere mutat.)

Verlaine összehasonlítja a két írást; semmi kétség, hogy úgy van!

Hatodik jelenet

(Verlaine asszony hálószobája.)

Ede. — Mi el fogunk utazni.

Mari. — Hová?

Ede. — Németországba.

Mari. — Mikor indulunk?

Ede. — Szombaton. Először is Frankfurtba megyünk.

Mari. — Frankfurtba? (Halkan.) Mily szerencse! Cécile is eljő.

(Csend.)

Hetedik jelenet

(Verlaine asszony levelet ír.)

„Barátném, férjem elvisz Németországba. Csomagolj. Szombaton tizenegy órakor indulunk a keleti pályaudvarból.

Ezer csókkal.

Mari.“

(Csönget.)

— Delphine! E levélkét vigye rögtön Lacussade Cécile asszonyhoz. De gyorsan!

Nyolcadik jelenet

(Bérekocsiban.)

Verlaine asszony. — Kedves barátom, hova megyünk? A kocsis rosszul értett, ez nem a keleti pályaudvar irány. Milyen uton visz bennünket?

Verlain ur. — A jón!

Kilencedik jelenet

Verlaine asszony. — Barátom, mit jentsen ez? Verlaine ur. — Egy kis meglepetést készítettem számodra. (A pénztárhoz lép.) Két első osztályú jegyet Bordeauxba!

(Függöny.)

— **(Jegyzői vizsga.)** Tegnap és ma volt a vármegyeházán az évente szokásos jegyzői vizsga. Tegnap egész nap folytak az írásbeliek, ma délelőtt pedig a szóbeli vizsgálatot tartották meg. A vizsgálóbizottság elnöke Szily László alispán volt, tagjai pedig: Kocsits Kamill vármegyei főjegyző, Nagy Jenő főügyész, Sey László megyei írásszéki elnök, Dragonescu Döme kir. pénzügy igazgató, Salamon József tanfelügyelő, Gyenes Klétus megyei főszámvéve, Klombauer Antal mohácsi és Podgoréla Sándor nádasi körjegyzők és Bolgár Kálmán állami anyakönyvi felügyelő. A vizsgálaton résztvettek: Fűry Gyula bakasai, Schippert János monostori, Hilf Lajos somogyi, Fenicy István jendő, Herger János mohácsi és Mészáros István maissi segédjegyzők.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. ítélőtábla segédhivatali igazgatójának, a nyugdíjba vonult és Budapestre költözött Persián Istvánnak üresedésbe jött állására a kir. tábla elnöke ma adta ki a pályázati felhívást. A kellőleg felszerelt kérvények az állás elnyeréséért 2 hét alatt nyújtandók be a kir. tábla elnökéhez.

— **(Orvosok a Sipóc-féle mérég-gyárban.)** Ma délelőtt egy orvosi deputáció tett látogatást Sipóc István gyógyszerésznek mezei egerek irtására szolgáló mérget előállító gyárhelyiségében és annak egy praktikus, mint kényelmes berendezése, valamint az egérintő szer ügyes előállítására az erre szolgáló gépezet celszerűsége meglepte őket. A gyárban egyszerű munkás emberek foglalkoznak; ezek közt van egy, ki már 25 év óta van ott, s az orvosok szerint teljesen egészséges, még fogai is mind épek. Tehát nem áll az, mintha az a gyárban való foglalkozás kártékony volna az egészségre. A látogatók mindennel igen megelégedve távoztak el a gyárból, mely Pécsnek egyik nevezetessége ma már s mivel főképp külföldre vagy exporttal dolgozik, a magyar ipar és chemia előhaladását dokumentálja a távol idegenben is.

— **(Az új „rönd“ Keszűben.)** A keszűi Amor is beadta derekát a pógári násznak. Birák uraimék teli tudóval kontráztak, kézzel-lábbal dolgoztak a stóla helyett trikorszalagot viselő „cibil plébános“ letelepedése ellen, de végre érdemes Keszű községben is győzött az — eszme. (Ö. m. a. f.!) E hónapban két legény fogja Fáy Béla anyakönyvvezető elé vezetni szíve választottját, hogy letegyék előtte a pógári hitőt. Gyurisa Mátyás és Farkas Juli, továbbá Balázs János és Erős Katalin lesznek az elsők, kik meghonosítják Keszűben az új röndöt.

— **(Hangverseny Siklóson.)** A siklósi izr. betegsegélyző nőegylet a „Pelikán“ vendéglő nagytermében november hó 16-án táncos egybekötött hangversenyt rendez. A hangversenyen közreműködnek: Dr. Reiss Adolfné urnő, Klein Béláné urnő, Wéry Vilma k. a. Petrásch Leontin k. a. Klein Vilma k. a. Barthlmé Emilia k. a. Jilly Alajos ur, Eckhardt Antal ur, Haksch Lajos ur, dr. Schlesinger Ernő ur, Hirschfeld Jakab ur. Beléptidj: Személyjegy 1 frt. — Család jegy 3 személyre 2 frt 50 kr. Kezdeté pont 8 órakor.

— **(Az idei bortermés.)** A legutóbb közzétett statisztikai adatok szerint Magyarországon a szőlő területe meghaladja a 220.000 hektárt s e területen az idén meglehetősen jó bortermés volt, ugy a Dunajobb partján 16.000 hektár területen 200.000 hektoliter bor termett, míg tavaly csak 146.303 hektoliter; s az ország idei bortermése, bár a peronoszpora főképp egyes helyeken nagy károkat okozott, 1.500.000 hektoliterrel kedvezőbben ütött ki, mint a tavalyi, s a borok minőségére nézve a tavalyinál 15—20 százalékkal jobb. A borárak a közönségsőbb fajknál hektoliterenkint 10—17 frttal jegyeztek; néhol 18—23 frttal, a finomabb fajok pedig 20—36 frttal. Az asszaborok, különösen Tolnavármegyében 80—120 frttal értékesítették, míg az egészen kitűnő csemegeborokat 40—60 frttal vásárolták a termelőktől.

— **(Allatjárványok.)** Az állatjárványok, s ezek közt főképp a sertésvész és a száj- és körömfájás még egyre nagyobb tért hódítanak maguknak. Így legújabbban is a hegyháti járáshoz tartozó Sándon és a siklósi járáshoz tartozó Keselőfa puztán és Vatyon sertésvész, — a pécsi járási Belvárdon és a hegyháti járási Bikalon pedig száj- és körömfájás lépett fel a szarvasmarhák között.

— **(Babtolvadás.)** Uglebits Zsifkó szekesői lakos tavaly nyáron azzal a panasszal állított be a csendőrséghez, hogy az udvarába a kerítésen keresztül tolvajok hatoltak be s pincéjéből 2 zsák babot elemelek, a mi megért vagy 8 frtot. A csendőrség aztán ki is nyomozta a tolvajokat Mózes István és Bari Mihály személyében, a kik a lopást be is ismerték s azt is eladták, hogy a 2 zsák babot Arkonyi Kovács Józsefnek adták el. A kir. ügyészség tehát Mózes Istvánt és Bari Mihályt lopás büntette miatt vontá vád alá, Arkonyi Kovács Józsefet pedig orgazdaság büntetéért. A vádlottak felett tegnap délután ült törvényt a pécsi kir. tör-

vényszék büntető tanácsa és mivel azok a csendőrségnél tett beismerő vallomásaikat visszavonták s tagadták, hogy a lopást elkövették volna, s mert semmi tanúbizonyosság ellenük fenn nem forgott: őket a kir. törvényszék az ellenük emelt vád és következményei terhe alá felmentette.

— **(Az életbiztosítás.)** Igen poetikus az a reklám, melyet egy külföldi lapban közöl valamegyes életbiztosítási vállalat. Az érdekes reklám egyes passzusai ilyféleképpen hangzanak: „Mit közölnek és mit hallgatnak el a nekrológok? Élete virágában halt el, szól az egyik, de vele együtt elenyészett egész jövedelme, azt elhallgatja. Szerető jó férj és atya volt, írják a lapok, de hogy özvegyét és árváit nem biztosította a nyomor ellen, azt nem mondják. Derék becsületes üzletember volt, de hogy biztosítás híján, háza éppen elégséges lesz az adósságok törlesztésére, azt nem említik. Csudálatosan működött és nagy volt az önbizalma, így hangzik a szép frázis, de hogy az önbizalomnál fogva azt hitte, hogy neki nem kell életbiztosítás, hogy ő maga tudja pénzét kezelni, azt nem emelik ki, holott ez volt az oka, hogy családját szegénységben hagyta hátra.“

— **(Sertésorbán Remonyán.)** Mint a pécsi járási szolgabírószághoz ma érkezett előjárósági jelentésből kitűnik, Romonyán a sertések közt kiűtött a sertésorbán. Ennek fogva a község területe alispáni rendelettel zár alá helyeztetett.

— **(Nazarénusok és baptisták anyakönyvezése.)** A belügyminiszter egy vármegyei alispán fölterjesztésére kijelentette, hogy a nazarénus és baptista születésekről és halálozásokról a járási főszolgabírók nyilvántartást vezetni és azokról a lelkészeket értesíteni többé nem kötelesek, miután most már minden születés és halálozás az állami anyakönyvvezetőnél jelentetik be. Kijelentette továbbá a miniszter, hogy az állami anyakönyvbe a vallás rovatába magyar állampolgárra nézve a nazarénus vagy baptista vallás nem jegyezhető be. E kijelentésre vonatkozólag csak azt találjuk furcsának, hogy a vallások egyenjogúságáról és a szabad vallásgyakorlatról törvényeket alkottat a kormány, s mégis a nazarénus, vagy baptista vallásra egyenest kimondja, hogy az nem jegyezhető be, vagyis el nem ismert vallás.

— **(Jó háziasszony.)** Az asszony hazajön. Sugárzó arccal szól férjéhez:

— Ezuttal nem fogsz szemrehányásokat tenni. . . . Micsoda olcsóság! Tegnap egy kitűnő forrást földöztem föl. Harmincöt krajcárért pompás zsebkenőket kaptam.

— Nos, és . . . ?

— Nos, vásároltam ötven forint árut.

— **(Hasonlatosság.)** Kopasz ur visszatér vidéki utjából. Amint találkozik barátjával, Krispindly urral, feléje kiált:

— Képzeld csak, utközben találkoztam egy uri emberrel, ki annyira hasonlított rád, hogy köszöntött is engem.

— **(Dolce far niente.)** Két flaszter taposó sétál karonfogva az utcán, melyértelmű beszélgetésbe elmerülve. „Ha százezer forintom volna — sóhaj fel az egyik — tudom, mit csinálnék!“ — Nos, mit tennél? — „Semmit.“ — „De hiszen már most is a semmitetés főfoglalkozásod.“ — „Jó, jó, csakhogy akkor aztán még ugyse tennék semmit.“

Művészet, irodalom.

— **A szultán.** A reggel hirdetett Hoffmann meséi helyett, Nagy Imre rekedtsége miatt, Veró György ezen örökszépű operettje ment tegnap este félig telt ház előtt. Az operette sokkal ismertebb sem hogy a meséjét ne ismerné a közönség s azért csak az előadást, mely egyike volt a legjobbaknak s a szereplőket említjük. Ezek között pedig a címszerepet játszó Juhász Ilona tűnt ki legjobban brilláns énekével. Minden énekszámát zajos taps követte, a „Roxelane keringő“-t pedig, melyet pompás koloratúrával énekelt, meg kellett ismételnie. Jó volt Kaposi Józsa is, ki jól játszott s szépen énekelt. Dezséri a rettenes s Follinus a kellemes bimbsai, valamint Polgár az „erény császár“ sokszor megnevettették mókáikkal a közönséget. Diszítés és ruházat kifogástalan volt, hanem a piros világítás tulsokszor lett alkalmazva.

Nem hagyhatjuk szó nélkül ez alkalommal az egyik páholyban jelenvoltak tulhangos beszédjükkal elkövetett larmáját, mely oly visszatetszést szült a földszinten, hogy többször piszszogott a közönség. Ha valakinek beszélni valója van, végezze felvonás közben, vagy máshol, de ne zavarja a közönséget.

— **A színház első hónapja.** Ma van egy hónapja, hogy Somogyi direktor — a három megnyitó előadás után — megkezdte a rendes repertoárt. Ez egy hónap alatt láttunk 8 drámát, köztük az „Othon“ és a „Két szerelem“ c. újdonságokat; 11 operettet, ezek közt a „Bányamester“ (ment kétszer) és a „Kis hőrség“ című új operetteket,

ez utóbbi háromszor adatott; 1 operét, a „Villars dragonosai“-t; 4 vigjátékot, beleszámitva „Goldstein Szám“-t (a mely háromszor) és a „Szőkimondó asszonyosság“-ot (mely szintén háromszor ment.) Népszínművet azonban csak egyet, a „Caillaghullás“-t. A három megnyitó előadást is beleszámitva, volt összesen 32 előadás; idénybérletből letelt 28 szám, a második havi bérletből pedig 3 szám. Telt ház az egy hónap alatt lehetett vagy egy tucat; közönség ház előtt ugy 15-ször játszottak színészeink s végül 3—4 esetben csaknem sunyian voltak a nézőterek, mint a — színpadon. Az első hónapban csak szerint az igazgatót dícséret illeti a változatos repertoárt; a közönség pedig lassankint belemegégedett a partolásta s ez csak jó omen lehet a jövőre nézve.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése november hó 7 én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai nap első szónoka Bujánovits Sándor volt, a ki után Makfalva Gyéza bizonyította a költségvetés veszedelmes voltát.

Lukács László pénzügyminiszter polemizált Horánszkyval és Helffyvel, erősen vitatta, hogy a költségvetés teljesen őszinte és reális; ennél fogva az ellene felhozott vádak visszautasítja.

Szünet után Szapáry Gyula gróf felhívta a kormányt, hogy rajta legyen, hogy a polgári kötelesséket nyomban kövessék az egyházi kötelességek. Az anyakönyvi felügyelők állását ideiglenesnek tartja, ne szaporítsuk tehát feleslegesen. Óhajtja erősen, hogy ne menjünk a millenniumba teletelési türelmetlenséggel. (Tetszés mindenfelől.) Kárhóztatja ezután a választói listák meghamisítását. (Nagy tetszés balfelől. Felkiáltások: Ó legjobban tudja, hogyan hamisítják!) Óhajtja, hogy a választókat hivatalból értesítsék, hogy elvesztett választói joguk, hogy alkalmuk legyen a helyrehozásra. (Tetszés balfelől.) Mivel a költségvetés megszavazása szerinte nem bizalmi kérdés, azért megszavazza a költségvetést. (Zajos tetszés balfelől.)

Az ülés végéig Szina Gyula húzta ki beszédét, a ki természetesen nem fogadta el a költségvetést.

Hir szerint a Szapáry-pártiak, az öreg Pongráts gróf kivételével — ellentétben magával Szapáryval — ellene szavaznak a budgetnek.

TÁVIRATOK.

— **A függetlenségi pártok egyesülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Igen megbízható forrás szerint a függetlenségi pártok egyesülése már csak napok kérdése. Mindkét párt-árgyalat megegyezett, hogy feltétlenül ragaszkodik az 1884-iki programhoz. Az egyházpolitikai törvények végrehajtását határozottan kívánják. A párthatározatok kötelezők minden párttagra nézve, de csak akkor, ha az értekezleten, a mely ilyent kimond, egygyel több képviselő van jelen, mint a párt fele. Ezeket a megállapodási pontokat külön-külön értekezleten elfogadják és azután Kossuth Ferenc elnökle alatt nyomban következő közös gyűlésen publikálják az egyesülést.

— **Török krízis.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szultán Kiamil basa nagyvezért állásától felmentette. Tevfik basa berlini nagykövet a szultán rendeletére Konstantinápolyba ment, a hol azonnal kihallgatáson fogadtatott a szultán által. Berlini nagykövetté Halil Rifael basa neveztetett ki.

— **Festetich bucsuja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Festetich gróf Darányi kíséretében ma megjelent a földművelési miniszteriumban. Festetich a kiszámíthatatlan körülményekre való hivatkozással vett bucsut. Darányi a hivatalnokokat ismerősökként üdvözölte.

— **Kormánypárti konferencia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szabadelvű pártban tegnap este bucsuztatta Podmaniczky Frigyes pártelnök Festetichet, egyben Darányit is üdvözölte, a ki bizalmukat kérte. Elhatározták, hogy a ház alelnökévé Teleszky István volt igazságügyi államtitkárt kandidálják.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

